

Dāvids Rubens dzimtajos Rudzātos lasīja dzeju no savas pirmās grāmatas

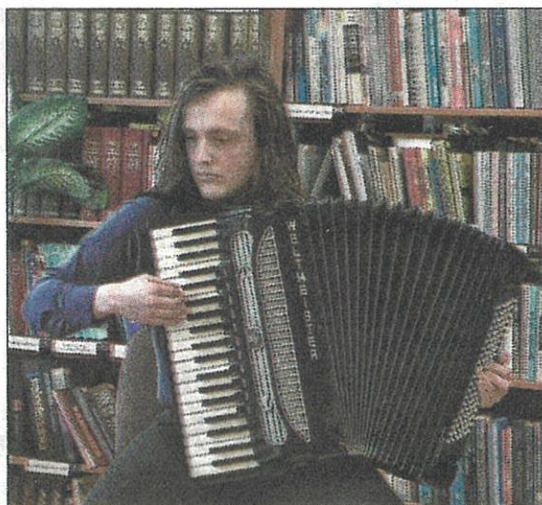
Vairāk nekā 80 lappušu biezā izdevumā dzejnieks runā par laiku, mīlestību un piedošanu

Egita Terēze Jonāne

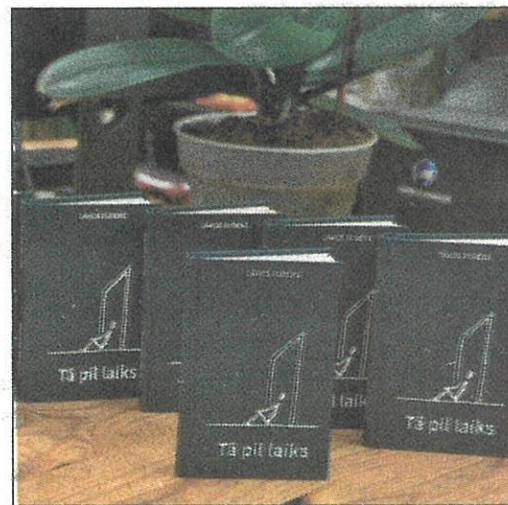
"Tā pil laiks". Tāds nosaukums rotā Dāvida Rubena pirmo dzejoļu grāmatu, kuras atvēršanas svētki notika 2. maijā Rudzātu pagasta bibliotēkā.

Dāvids Rubens lasīja dzeju par laiku, mīlestību, laimi

Brālis Ainis Dāvida dzeju ilustrēja ar populāriem latviešu autoru skaņdarbiem

Dāvida grāmata «Tā pil laiks» jau ir grāmatnīcās, tā būs arī bibliotēkās

Dāvids gan lasīja dzeju no jaunā krājuma, gan atbildēja uz novadnieku – Rudzātu vidusskolas bijušo un esošo skolotāju, jauniešu, lasītāju – un «Vie-tējās Latgales Avīzes» žurnālistes, dzejnieces Egītas Terēzes Jonānes jautājumiem. Tā bija saruna par laiku, laimi un mīlestību Dāvida dzīvē, piedošanu un Dieva pazīšanu, tāpat Dāvids ļāva nedaudz pieskarties dzejas piedzimšanas brīnumam.

«Ja mēs šeit bibliotēkā atvērtu jebkuru grāmatu, tad tur noteikti būtu visas trīs tēmas – laime, mīlestība, piedošana. Ja jauns cilvēks neraksta par mīlestību, tas ir gandrīz kā noziegums. Kad tad, ja ne šajā vecumā..., jo tad mīlestība izpaužas vispildīgāk... Un kur mīt mīlestība? Tā mīt tikai patiesībā. Meklēsim mīlestību cilvēkos un attiecībās. Lasītājs ievēros, ka daži dzejoļi ir vēlējuma, apsveikuma dzejoļi. Man ir svarīgi, ka dzeju var izmantot, piemēram, rakstot novēlējumu izlaidumā vai jubilejā, un ko jūs vēlēšiet – protams, ka laimi un mīlestību. Un ja runā par piedošanu – mēs jau katru dienu piedodam sev un citiem, tā ir tāda sevis sakārtošana,» teica Dāvids.

Runājot par paša laiku, viņš atzina: «Maijā man laiks pil kā salauzts krāns kādā vecā mājā. Jo ir tik daudz darbu, kuri ir jāpaspēj augstskolā. Ja runā plašāk, tad grāmatas nosaukums «Tā pil laiks» uzsver to, ka laiks ir interesanta parādība, kas pil visu laiku. Šodien mēs esam šeit, Rudzātu bibliotēkā, bet pēc pāris dienām mēs atcerēsimies labi ja piecus brīžus, tādas laika pilītes no šodienas pasākuma. Un tā ir ar visu mūsu dzīvi. Mēs atskatāmies uz kaut ko atpakaļ, un tas var būt viens notikums un viena sajūta, otrs notikums un otra sajūta... Tā lielākā bagātība ir krāt šos mirkļus, paredzēt arī uz priekšu, kā tas laiks varētu pilēt. Lai varētu šo vārdu «pilēt», kas man asociējas ar pilošu krānu, rehabilitēt, tad vēlos teikt, ka laiks pil, nevis laiks iet un laiks skrien. Arī šodien man ir kā laika pile. Visvērtīgākais laiks autoram ir tas laiks, kad viņš raksta. Reizēm vērtīgs ir tas laiks, ko mēs uzskatām par nevērtīgu laiku. Piemēram, vērtīgs ir laiks, kad mēs mazgājam zobus, jo, aizejot pie zobārsta un ieraugot rēķinu, mēs redzam, ka tas laiks tiešām bija vērtīgs (*smejas*). Patiesībā viss laiks ir vērtīgs.»

Dāvis pastāstīja arī par cilvēkiem, kuri viņu iedvesmo rakstīt dzeju. Tie ir dzejnieki Imants Ziedonis, Ojārs Vācietis, Vizma Belževica, Ainārs Pelšs, Sandra Ratniece un citi. «Tā ir patiesība – tu esi tas, ko tu lasi, nevis tas, ko tu ēd. Ļoti svarīgi ir izvēlēties labu literatūru,» uzsvēra Dāvids.

Viņš arī atzina, ka, studējot Rīgā, viņš nav izņēmis Latvijas Nacionālās bibliotēkas lasītāja karti, jo visas izvēlētas grāmatas ar Rudzātu pagasta bibliotēkas vadītājas Skaidrītes Brūveres gādību saņem šajā bibliotēkā dzimtajos Rudzātos. Turklāt Rudzātos atrodas viņa vecāku mājas. Tāpēc viņš iepazīšanos ar savu pirmo dzejoļu grāmatu sarīkoja Rudzātos un Rudzātu bibliotēkā.

Pasākumu muzikāli izrotāja Dāvida brāļa Aiņa atskaņotie akordeona skaņdarbi, turklāt Dāvids radīja gardu noskaņu ar paša ceptajām vafelēm.

Iestarpināšu, ka 9. maijā Latvijas TV ziņās rādīja Latgales Regionālā TV Dāvida stāstu par dzejnieka aicinājumu un dzeju.

Dāvids atzina, ka nākamā grāmata būs prozas grāmata, jo tapuši jau vairāki stāsti.

Dāvida dzejoļi no viņa pirmās dzejoļu grāmatas «Tā pil laiks»

* * *

*Es meklēju vārdus kā dimantus
un darbus kā zeltu,
bet kļuva bagāts,
kad beidzot sapratu –
visskaistākais ir laiks,
ko nevis izmisīgi meklējam,
bet liktenīgi atrodam.*

* * *

*Visgrūtāk par mīlu caur taustiņiem runāt,
te kļūda līdzskanī, te korektors acgārni labo.
Visgrūtāk par mīlu caur taustiņiem runāt,
jo taustiņu tulki vēl tādas vārdnīcas nezina,
kas jūtas var punktus un komatos pārvērst.*

* * *

*Dzīvei vajag gaismu –
nevis vienu, tūkstošiem!
Katrai dienai savu lāpu,
katram mirklim savējo,
lai pa jāntārpiņu ceļu
varam mūžu nostaiģāt.*